

ВИХОВУВАТИ ІНТЕРНАЦІОНАЛІСТІВ

Як вже повідомлялося, відбулися загальноуніверситетські партійні збори. На них розглянуто питання «Про завдання партійної організації університету по дальшому посиленню ідейно-політичної роботи, інтернаціональному вихованню колективу у світлі доповіді Генерального секретаря ЦК КПРС тов. Л. І. Брежнева «Про п'ятдесятиріччя Союзу Радянських Соціалістичних Республік». З доповіддю виступив секретар парткому університету доцент Л. Х. Калуст'ян.

У доповіді наголошено, що предметом особливої турботи партії залишається підвищення ролі комуністів в ідеологічній роботі, в комуністичному вихованні трудящих. Це розглядається не тільки як обов'язок комуністів — працівників ідеологічного фронту, але й як важлива справа всіх бійців.

Кожен комуніст повинен бути прикладом високої ідейності й політичної свідомості, непримиренності до буржуазної ідеології, що має особливе значення в обстановці гострої ідеологічної боротьби між соціалізмом і капіталізмом.

КПРС — партія інтернаціоналістів-ленінців, вона завжди надавала й надає великого значення справі виховання мас у дусі соціалістичного інтернаціоналізму і радянського патріотизму.

Наша вища школа вносить вагомий вклад у підготовку й виховання висококваліфікованих спеціалістів для всіх галузей життя

нашого суспільства.

Партійна організація, ректорат, професорсько-викладацький склад віддають собі звіт у тому, як багато нам треба зробити, щоб система навчання й виховання в повній мірі відповідали високим вимогам життя, щоб кожен студент одержав фундаментальну підготовку, виховувався в дусі вірності ідеалам комунізму, постійно прагнув активної творчої праці.

Квітневий Пленум ЦК КПРС, рішення Пленуму ЦК КПУ України «Про завдання партійних організацій республіки по подальшому поліпшенню роботи з кадрами у світлі рішень XXIV з'їзду КПРС», збори партійного активу Одеської області й міської партійної організації, що відбулися останнім часом, вчать нас, як треба принципово вирішувати важливі питання ідейно-політичної роботи й інтернаціонального виховання трудящих.

Аналізуючи діяльність партій-

ної організації університету, слід відзначити, що в період підготовки й проведення свята 50-річчя утворення СРСР значно активізувалась робота з інтернаціонального виховання нашого колективу.

Нам приємно відзначити, зазначає доповідач, що спеціальним рішенням Колегії Міністерства СРСР наш університет був відзначений з позитивного боку й його досвід став надбанням інших вузів республіки.

Але сьогодні з трибуни партійних зборів треба тверезо проаналізувати всю нашу діяльність, проявити партійну відповідальність в оцінці того, що зроблено в галузі ідейно-політичного виховання великого й складного університетського колективу. Успішні справи вирішують кадри — так вчить наша партія.

Питання про кадри — головне питання підвищення рівня всієї нашої діяльності. Мова йде про партійну методологічну спрямованість викладання з партійних позицій, про підвищення відповідальності кожного викладача за доручену справу виховання й навчання студентів.

За останній час в результаті постійної уваги до питань кадрової політики з боку парткому,

ректорату дещо поліпшився склад професорів та викладачів, більш вміло впливають факультетські партійні організації на підбір, розстановку й виховання кадрів. Так, у 1970 р. з 61 завідуючих кафедрами було 36 комуністів, а зараз — 51 комуніст очолює кафедри. Також збільшилось число кандидатів і докторів наук. За останні два роки співробітниками університету було захищено 10 докторських і 73 кандидатські дисертації.

Важливе місце в житті й роботі нашого колективу посідає проблема віку викладачів. Це стосується біологічного, філологічного, геолого-географічного та ряду інших факультетів.

Кафедра — це та ланка, яка несе всю повноту відповідальності за навчання й виховання студентів.

У нас чимало деканів, завідуючих кафедрами з почуттям обов'язку ставляться до виконання своєї роботи. Але, на жаль, є ряд керівників кафедр, викладачів, які не займаються питанням виховання студентів.

Є недоліки в складанні індивідуальних планів політико-виховної роботи на кафедрах. Ряд

товаришів включають до них абсолютно непродумані формулювання (окремі кафедри фізичного, біологічного та історичного факультетів).

Важливе місце у виховному процесі посідає навчання. В університеті стабілізувалась успішність. Це добре. В цьому чимала заслуга всього професорсько-викладацького складу й основної маси студентів, які прагнуть до знань, добре орієнтуються у великому потоці наукової інформації. Студенти-комуністи йдуть в навчання, як правило, попереду.

Але не треба забувати, що важливе місце у формуванні ідейної переконаності посідає лекція. І тут у нас є недоліки. Має місце неправильна тенденція відійти від читання лекцій. Як можна пояснити таке явище, коли в I семестрі професор А. Корсаков прочитав всього 16 годин, В. Сорбале — 20, професор Г. Літвинчук — 34, професор І. Гоголев — 30, професор О. Лобунець — 34, професор А. Уїлом — 34, а В. Пріснов не прочитав жодної години.

Закінчення на 2-й стор.

За наукові кадри

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМУ ТА КОМІТЕТУ ЛКСМУ ОДЕСЬКОГО ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

РІК ВИДАННЯ XXXIX

№ 19 (116)

13 ЧЕРВНЯ 1973 р.

Ціна 2 коп.

СЕСІЯ-ЗВІТ ЗА СЕМЕСТР

Який твій внесок у перше півріччя 3-го вирішального?

Нещодавно наш університет відвідала делегація Тбіліського університету, в складі проректора, професора С. М. Джорбенадзе, секретаря парткому, доцента Д. К. Джикія, декана філфаку, професора О. А. Баканідзе, доцента Т. Л. Кваріані.

Підписано Договір про дружбу і всебічне співробітництво між двома братніми університетами.

На фото: договір про дружбу та співробітництво підписують проректор ТДУ професор С. М. Джорбенадзе та проректор ОДУ, доцент Д. І. Поліщук.

Фото В. ШИШИНА.

ВИМОГЛИВА Й СКРОМНА

Вся наша країна, область, місто й університет, зокрема, переживають зараз подію історичної ваги — йде підготовка до виборів у місцеві Ради депутатів трудящих. Через кілька днів ми підемо на свої виборчі ділянки, щоб віддати голоси за своїх обранців — кандидатів у депутати до місцевих Рад.

Виборці округу № 83 голосуватимуть за кандидата в депутати до обласної Ради депутатів трудящих Віру Олександрівну Фабіанську, викладача філологічного факультету нашого університету.

Щойно завершилось святкування 150-річчя з дня перебування великого російського поета О. С. Пушкіна в Одесі. У зв'язку з цим святом наше місто було обране місцем проведення респуб-

ліканської наукової конференції, яка тривала три дні і закінчила роботу 7 червня.

Ці дві події — вибори й святкування 150-річчя з дня перебування Пушкіна в Одесі — для Віри Олександрівни будуть особливо пам'ятними. Вона переживала й переживає їх по-своєму. З ними в неї зв'язано чимало турбот і радісних хвилювань. Щойно вона зустрічалась зі своїми виборцями, а днями на конференції робила доповідь на тему: «Пушкін у колі літературних і суспільних інтересів Короленка».

На шляху В. О. Фабіанської бувало всього. Чимало й труднощів. Народившись у 1925 році, вона зустріла Велику Вітчизняну війну в пору своєї квітучої юності. Йї, юності, не дано було спокійно відійти. Довелось в 16

років стати дорослою. Справа підлітницею була нелегкою, але мужня дівчина пройшла сміливо цією важкою стежиною. Держава високо оцінила заслуги В. О. Фабіанської, нагородивши її медаллю «За відвагу».

Післявоєнні роки зв'язані з навчанням в університеті, роботою в школі вчителем мови, завучем, і потім знову — університет. Доля не дарувала Вірі Олександрівні вторганих стежок і легкого життя. Та, мабуть, у всіх людей, які бажають жити чесно й цікаво, вона така.

Пригадується, керівник кандидатської дисертації Віри Олександрівни професор Андрій Володимирович Недзвідський, говорив, що йому було дуже приємно працювати з В. О. Фабіанською. Але вона, разом з тим, завдала й чимало клопоту, бо раптом виявилось, що розділ дисертації, який ним уже був перевіре-

ний і майже схвалений, вона вирішувала переробити, при тому докорінно. І так аж до чистового варіанту.

Віра Олександрівна дуже вимоглива. Вимоглива до себе й до інших. З нею приємно працювати, і разом з тим — нелегко. Ті труднощі завжди повертаються радістю.

Зараз Віра Олександрівна скаржиться на перевантаженість, на брак часу, але бачиш — саме таке життя до вподоби цій чесній, сумлінній, принциповій і скромній людині.

Звичайно, робота депутата приносить Вірі Олександрівні чимало турбот і, віритись, радості. Їй буде нелегко, але ж в тому вона бачить щастя. Вірного порадирика знайдуть у В. О. Фабіанській ті, хто обиратиме її своїм депутатом.

НАЗУСТРІЧ ВИБОРАМ ДО МІСЦЕВИХ РАД 17 ЧЕРВНЯ 1973

